

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (jud. V. Muntean)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Constantin Sîrbu,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de
Constantin Sîrbu împotriva Primăriei or. Durești, Consiliului or. Durești,
mun. Chișinău, intervenient accesoriu Lucia Grușevan cu privire la anularea deciziei
și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren,

împotriva deciziei din 06 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 14 mai 2015, Constantin Sîrbu a depus cerere de chemare împotriva
Primăriei or. Durești, Consiliului or. Durești, intervenient accesoriu Lucia
Grușevan solicitând anularea deciziei Consiliului or. Durești nr. 1.5.2. din 05
februarie 2004 ca fiind contrară legislației, anularea titlului de autentificare a
dreptului deținătorului de teren cu număr cadastral 0121108220, ce vizează terenul
amplasat între gospodăriile din or. Durești, str. Dimo, nr. 35 B/2 și str. Dimo, nr.33.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că Lucia Grușevan, locuitoare a
or. Durești, str. Ion Soltîs, nr. 40, deține în folosință un teren, cu lățimea de
aproximativ 2-3 m, amplasat între gospodăriile din or. Durești, str. Dimo, nr. 35 B/2
și str. Dimo, nr.33.

Indică că, conform informației Primăriei or. Durești, Lucia Grușevan deține
terenul respectiv, proprietate a administrației publice locale în baza deciziei
Consiliului orășenesc Durești nr. 1.5.2. din 05 februarie 2004.

Sușține că, această suprafață de teren a fost ocupată samavolnic, însă, la
moment Lucia Grușevan dispune de titlul de autentificare a dreptului deținătorului
de teren cu număr cadastral 0121108220.

Declară că, titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat
Luciei Grușevan este un act ilegal, eliberat contrar prevederilor legii și care urmează
a fi anulat.

Afirmă că, prin cererea înregistrată la data de 16 aprilie 2015 cu nr.489/15 la
Primăria or. Durești, a solicitat soluționarea pricinii pe calea extrajudiciară. Însă,
prin răspunsul primit a fost informat că cererile depuse privind înstrăinarea
imobilului între vecini au fost discutate la comisia pentru reglementarea proprietății

funciare și a fost remisă spre examinare comisiei juridice, fără a-i fi oferit răspuns la cele solicitate prin cererea sa.

Prin hotărârea din 18 martie 2016 a judecătorei Buiucani, mun.Chișinău s-a respins acțiunea înaintată de Constantin Sîrbu împotriva Primăriei or. Durlești, intervenient accesoriu Lucia Grușevan cu privire la anularea deciziei Consiliului or. Durlești nr.1.5.2. din 05 februarie 2004 și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu număr cadastral 0121108220, vizând terenul amplasat între gospodăriile din or. Durlești, str. Dimo, nr. 35 B/2 și str. Dimo, nr.33.

Prin decizia din 06 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Constantin Sîrbu și s-a menținut hotărârea din 18 martie 2016 a judecătorei Buiucani, mun.Chișinău.

La data de 16 noiembrie 2016, Constantin Sîrbu a declarat recurs împotriva deciziei din 06 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel din 06 octombrie 2016 și a hotărârii din 18 martie 2016 a judecătorei Buiucani, mun.Chișinău, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie anulată decizia Consiliului or. Durlești nr. 1.5.2. din 05 februarie 2004 ca fiind contrară legislației, să fie anulat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu număr cadastral 0121108220, ce vizează terenul amplasat între gospodăriile din or. Durlești, str. Dimo, nr. 35 B/2 și str. Dimo, nr.33.

În susținerea recursului s-a invocat că hotărârile instanțelor ierarhic inferioare sunt nefondate și pasibile casării, deoarece a fost aplicată eronat legislația în vigoare.

Remarcă că, Consiliul or. Durlești, cu încălcarea prevederilor art. 220 alin.(1) Cod civil, art. 10 Cod funciar, art. 9 alin. (1) al Legii cu privire la proprietatea publică a unității administrative- teritoriale nr. 523 din 16 iulie 1999, art. 84 alin. 3 al Legii privind administrația publică locală nr. 123 din 18 martie 2003, precum și cu încălcarea atribuțiilor de bază prevăzute de Legea privind administrația publică locală, adică dreptul de a decide în condițiile legii, a emis ilegal decizia 1.5.2., în special pct. 3 al deciziei. În consecință, s-a eliberat ilegal titlul de autentificare a drepturi deținătorului de teren nr. 0121108220 lui Grușevan Mihail Alexandr, care, de asemenea, este pasibil anulării rezultând din decizia adoptată. Terenul amplasat între gospodăriile din or. Durlești, str. Dimo, nr. 35B/2 și or. Durlești, str. Dimo, nr. 33 este aferent acestora și nu gospodăriei din or. Durlești str. Ion Soltîs, nr. 40. Acest teren poate fi caracterizat ca o rezervă a Primăriei care poate fi atribuit numai prin licitație.

Afirmă că, există o procedură care nu a fost respectată la atribuirea terenului și nu au fost stabilite hotarele terenului, nu s-a identificat bunul concret și respectiv s-a repartizat ceva ce juridic nu exista.

Indică că, administrația publică locală nu l-a informat, deși, a solicitat de multiple ori și există o hotărâre de judecată în acest sens referitor la temeinicia deținerii de Lucia Grușevan a terenului amplasat între gospodăriile din or. Durlești, str. Dimo, nr. 35B/2 și or. Durlești, str. Dimo, nr. 33.

Menționează că, instanțele ierarhic inferioare invocă că pretențiile sale nu au suport probatoriu și că în susținerea poziției sale nu a demonstrat prin careva probe justificative care drepturi i-au fost lezate și în ce măsură.

Consideră inutil a proba lucruri evidente, deoarece în conformitate art. 123 alin. (4) Cod de procedură civilă, faptele care, conform legii, sunt prezumate a fi

stabilite nu trebuie dovedite de persoana în a cărei favoare se prezumă. Faptul că intervenientul accesoriu a obținut terenul său în folosință în anul 1988 este declarativ, bazat doar pe spusele intervenientului Lucia Grușevan în instanța de apel, deși, aceeași persoană referindu-se la circumstanța dată în prima instanță a indicat anul 2004.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 06 octombrie 2016, iar Constantin Sîrbu a declarat recurs la data de 16 noiembrie 2016, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Constantin Sîrbu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Constantin Sîrbu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Constantin Sîrbu.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Constantin Sîrbu împotriva deciziei din 06 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală